

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ,

Ἐκδιδόμενον κατὰ Σάββατον.

ΕΤΟΣ Α΄. ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 13^{ον}. ||

31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1865.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ.

ΟΙ ΝΟΡΒΗΓΟΙ ΧΩΡΙΚΟΙ.

Ἄφου εἶδον ἐν παρόδῳ τὴν Κοπεγχάγην καὶ παρετήρησα τὰ ἐν αὐτῇ ἀξιολογώτερα, ἔλαβον δὲ καὶ τὰς ὁδηγίας, ὧν εἶχον ἀνάγκην κατὰ τὰς μελέτας μου, ἐπεβιβάσθην μετὰ τινων φίλων, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ ἀναχωροῦντος εἰς Νορβηγίαν. Ἔως ἐδῶ εἶχον χαιρετήσει μόνον τὴν Σκανδιναυικὴν ἐκ τῆς οὐδοῦ, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἐπορευόμην νὰ εἰσδύσω εἰς τὰ ἐνδότερα αὐτῆς. Ἐπορευόμην ν' ἀναζητήσω φύσιν ἀγρίαν καὶ ὑπερήφανον, ἥθη πατριαρχικά, ἀρχαϊκὴν φιλοξενίαν, ὄρη, δάση, καταρράκτας δισχιλίων ποδῶν ὕψους, παγετούς παρὰ τὰς παραλίας, ποιητικὰς ἀναμνήσεις, παραδόσεις θυμαστάς, ὄλυμπον τῆς ἀρκτου· ἰδοὺ ὅ,τι ἐζήτουν.

Ἀφίχθημεν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Νορβηγίας καὶ εὕρισχόμεθα κατὰ τὴν ὑπέρβασιν τὸ Dovre-Field, τοῦ Saint-Gothard τούτου τῶν Σκανδιναυικῶν Ἀλπέων (*). Ἐκεῖ ἠδυνάμεθα νὰ πα-

(*) Τὸ Dovre-Field εἶναι ἐν τῶν ὑψηλοτέρων ὀρέων τῆς σειρᾶς τῶν Σκανδιναυικῶν Ἀλπέων, ὅ

ρατηρήσωμεν, ἐν τῇ ἀμιγεῖ αὐτοῦ φύσει, τὸν χαρακτήρα τῶν Νορβηγῶν χωρικῶν, τῶν νωχελῶν καὶ ἐνεργητικῶν αὐτῶν ἅμα ἀνθρώπων, ἀπλοϊκῶν καὶ ὑπερηφάνων, ἀγροίκων συγχρόνως καὶ εὐπροσηγόρων. Τὸ ἀδρανὲς τοῦτο τῶν κινήσεων καὶ τοῦ πνεύματος αὐτῶν φαίνεται προερχόμενον ἐκ τοῦ ὄργανισμοῦ, καὶ τοῦ κλίματος τοῦ τόπου των· διότι αἱ ἴνες αὐτῶν, φυσικῶς σκληρότεραι ἐκείνων τῶν μεσημβρινῶν λαῶν, σκληρυνόμεναι δ' ἐπὶ μᾶλλον ἐκ τοῦ ψύχους, δὲν ἔχουσι μήτ' εὐκαμψίαν μηδ' εὐκίνησίαν, ἀλλ' ἰσχὺν μόνον. Ἐάν τοις ἀποτείνῃ τις τὸν λόγον παρερχονται σιγμαί τινες πάντοτε πρὶν ἢ ἐννοήσωσι, καὶ σπανίως ἀπαντῶσιν ἐρωτώμενοι τοῦ το δὲ διότι τὸ νοητικὸν αὐτῶν δὲν λαμβάνει τὸν ἀπαιτούμενον ὡς πρὸς τὴν ἀντιληπτικότητά του καιρὸν ἵνα συλλάβῃ τὴν ἐννοίαν τῆς ἐρωτήσεως. Ὅταν ὅμως ἐγνοήσωσιν, ἐννοοῦσι καλῶς, καὶ ἀπαντῶσι μετ' εὐστοχίας καὶ βεβαιότητος πνεύματος καταπληκτικῆς. Διὰ τὴν ἀπλουστέραν ἀρίθμησιν, διὰ τοὺς συνήθεις τῆς ἡμέρας λογαριασμοὺς, ἀναγκαιοὶ αὐτοῖς χρόνος ἀπίθανος, εἰν' ἀληθὲς ὅμως ὅτι ἐργάζονται ὡς τὶς μηχανή

δὲ Saint-Gothard τῶν Ἐλβετικῶν ἔχων ὕψος 4,000 περίπου ποδῶν.

ἀριθμητική, χωρίς φόβον νὰ σφάλωσιν.

Ὅταν ὁ περὶ τῆς ἀπαθείας ἐπιγόμενος ἀναπαύσῃ καὶ νὰ δειπνήσῃ, δὲν δύναται νὰ μὴ ἀθυρήσῃ παρατηρῶν τὰς μακρὰς καὶ ἀπαθείας μορφὰς τῶν ξενόδοχων, ἰσταμένων ἐπὶ τῆς οὐδοῦ τῆς θύρας των, μὲ σταυρωμένας τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους, καὶ καπνίζόντες τὴν πίπαν των μετὰ μεγίστης ψυχρότητος. Ὁ ξένος ταρασσεται, ἀνυπομονεῖ, τοὺς ἐρωτᾷ, ἀλλ' αὐταὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ καπνίζωσι μετὰ τῆς μεγαλητέρας ἀπαθείας προσβλέποντες αὐτὸν ἀτενῶς, καὶ φαινόμενοι ὡς νὰ μὴ τὰν παρατηρῶσιν. Ἄλλ' ἐντούτοις αὐτὸς οὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὅποιον ἐχρεώσθη τόσος καιρὸς διὰ νὰ κεισθῆ ὅτι ἦσο ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ ὅτι εἶχες ἀνάγκη αὐτοῦ, εὐθύς ὡς ἐννοήσῃ τοῦτο καλῶς, προθυμεῖται ἀμέσως χωρὶς νὰ σπεύδῃ, εἰν' ἀληθές, νὰ σοὶ προσφέρῃ ὅ,τι δύναται νὰ διαθέσῃ. Μὴ τὸν ταραττεῖς δι' ἐρωτήσεων, μὴ τῷ δίδῃς δύο συγχρόνως παραγγελίας, ἀλλ' ἔχε ὑπομονὴν, ὅλα θέλουσι γίνεαι ἀνευ ἐπιδείξεως, ἀνευ βίας, πλὴν μετ' ἀκριβεστάτης προσοχῆς, καὶ πολλάκις μάλιστα μετ' ἀφιλοκερδοῦς ἀκριβείας.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι ὑπερήφανοι καὶ ἐπιδέξιοι· διεφύλαξαν δὲ τὸ ἐνικῶς πρὸς πάντας λαλεῖν τῶν ἡρωικῶν χρόνων· σὺ, λέγουσι πρὸς τὸν ἱερέα, σὺ, πρὸς τὸν ξένον, εἰς τὸν ὅποιον πολλάκις ἀπαρέσκει ἡ οἰκειότης αὐτῆ.

Τὸ αἶσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἀληθοῦς δημοκρατικῆς νομοθεσίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ζῶσι, δὲν καταστέλλει παντελῶς ὡς δύναται· τις νὰ πιστεύσῃ, τὴν συμφορὰ αὐτοῦς ὑψηλοφροσύνην· διότι ἔχουσι εὐκρινεστάτην ἰδέαν περὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν θέσεως ὡς πρὸς τὴν Σουηδίαν. Ἴδού, ὅ,τι εἰς ἐξ αὐτῶν μᾶς ἔλεγεν:

« Οἱ Νορβηγοὶ δὲν ἔχουσι ἄλλο το κοινὸν μετὰ τῶν Σουηδῶν ἐκτὸς τοῦ βιβλίου. » Καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ τῆς Χριστιανίας μέχρι τῆς Δρομειμῆς ὁδὸν συνήντων χωρικοὺς, οἵτινες συνωμιλοῦν περὶ τῆς διαίτης, ἣτις εἶχε λήξει, καὶ ἐβλεπον τοὺς παλιούς γέροντας ἐξέρχομένους τῶν καλυβῶν αὐτῶν, ἵνα πληροφορηθῶσι παρ' ἡμῶν ἐὰν ἡ σύνοδος ἔληξε.

Δὲν πρέπει τις ν' ἀπορήσῃ περὶ τῆς γενικῆς ταύτης μερίμνης ἐπὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων, ὅταν ἀναμνησθῆ ὅτι πάντες οὗτοι οἱ χωρικοὶ, ἀνευ ἐξαιρέσεως, γνωρίζουσι νὰ γράψωσι καὶ νὰ ἀναγινώσκωσι. Δὲν συγχωρεῖται τὸ χρῆσμα διὰ τοῦ ἀγίου μύρου εἰς τοὺς μὴ λαβόντας τὴν στοιχειώδη ταύτην ἐκπαίδευσιν, οὐδ' ἡ ἐξάσκησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των. Ἐνεκα λοιπὸν τῶν δύο τούτων αἰτιῶν λαμβάνουσι στοιχειώδεις τινὰς γνώσεις. Τὸ δύσκολον εἶναι ἡ φοίτησις παρὰ τὰ σχολεῖα εἰς τόπον, ὅπου αἱ κατοικίαι εἶναι μεμονωμένα, καὶ ἀπέχουσι πολλάκις ἢ μία τῆς ἄλλης ἐπτὰ ἕως ὀκτῶ λεύγας. Τί νὰ γίνῃ λοιπὸν; ἀναπληροῦσι τὴν τοπικὴν ταύτην δυσχερείαν διὰ διδασκάλων μεταβατικῶν. Διδάσκαλός τις ἐγκαθίσταται ἐπὶ τινος μέρους διὰ τινὰ καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον διδάσκει ὅλα τὰ παιδιὰ, τῶν ὅχι πολὺ μακρὰν κειμένων κατοικιῶν. Ἄμα τελειώσῃ, σηκώνει τὴν σκηνὴν του καὶ πορεύεται φέρων ἀλλαχού τὴν νομάδα ταύτην διδασκαλίαν. Καὶ μετὰ τὴν εὐκολίαν ταύτην, πάλιν οἱ μαθηταὶ ἀναγκάζονται νὰ διατρέξωσι φοβεράς ἀποστάσεις ἵνα ἐπωφεληθῶσι ταύτης, καὶ ἐπειδὴ ἡ νορβηγικὴ κεφαλὴ δὲν μαθαίνει πολὺ ταχέως, μικρὰς τις χωρικός διατρέχει, πηγαίνων καὶ ἐρχόμενος εἰς τὰ σχολεῖον, τόσας λεύγας ὅσαι ἦρθουν διὰ νὰ ταξιδεύσῃ μακρὰν πρὶν ἢ μάθῃ ν' ἀναγινώσκῃ.

Ἐκαστος χωρικός ἔχει τὴν ἀγίαν

γραφὴν του, τὴν ὁποίαν ἀναγινώσκει τὴν κυριακὴν, πολλάκις δὲ καὶ ἄλλα βιβλία. Καὶ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν βιβλιοπωλῶν τῆς Κοπεγχάγης, πωλοῦνται, σχετικῶς, πολλὰ περισσώτερα βιβλία ἐν Νορβηγίᾳ ἢ ἐν Δανιμαρκίᾳ· πωλοῦνται δὲ ὅχι εἰς τὰς πόλεις, αἰτινες δὲν εἶναι καὶ πολλαί, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ ἐνδότερα τοῦ τόπου, εἰς τὰ χωρία. Ὁ Κ. Π. Τ. Μύλλερ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὰς λεπτομερείας ταύτας, λέγει ὅτι ἐγνώρισε περιηγητὰς, οἵτινες εἶχον εὐρεῖ παρὰ τινι χωρικῶ, ἐπὶ τῶν ὄρεων, τὰ μαθηματικά τοῦ Εὐκλείδου, τὰ ὅποια ὁ πατὴρ τῆς οἰκογενείας εἶχε μελετήσῃ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, παρ' ἄλλω δὲ συγγραφέα τινὰς τοῦ Κάντ καὶ παρ' ἑτέρω τόμον τῶν ἔργων τοῦ Ρουσσώ.

Ἐν Χριστιανίᾳ μοὶ διηγήθησαν ὅτι ἄλλος τις περιηγητῆς ἔλθων εἰς τινὰ πεδιάδα τῆς Νορβηγίας, καὶ ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαλεῖα τῆς φυσικῆς πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὕψους τῶν ὄρεων, ἐξήγειρε μεγάλως τὴν ἐκπλήξιν τῶν χωρικῶν, ἣτις ὀλίγον ἔλειψε νὰ τῷ γίνῃ ὀλεθρία· διότι τὸν ἐξέλαβον ἀντὶ μάγου καὶ προσεκάλεσαν τὸν ἐφημέριον νὰ τὸν ἐξορκίσῃ. Καὶ τὸ συμβεβηκὸς μὲν τοῦτο ὁμοιάζει πρὸς ἄλλα, τὸ χαρακτηρίζον ὅμως τοὺς Νορβηγούς εἶναι ὅτι, ὅτε ἦλθεν εἰς ἐξηγήσεις μετ' αὐτῶν καὶ κατώρθωσε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ ἐννοήσωσι τὸν προορισμὸν, καὶ μέχρι βαθμοῦ τινος, τὴν χρῆσιν τῶν ἐργαλείων τούτων, τότε ὁ τρόμος των μετεβλήθη εἰς θαυμασμὸν, καὶ μαθόντες τὸ ὕψος τῶν περὶ ὄρεων, τὸ ἐνεχάραξαν ἐπὶ τῆς μνήμης των καὶ ἐδίδαξαν αὐτὸ εἰς τὰ τέχνα των. Ἐκτοτε δὲ ὅσοι περιηγηταὶ ἐπισκέπτονται τὴν ἀπόκεντρον ταύτην γωνίαν, ἐκπλήττονται εὐρίσκοντες τοὺς ἀγαθοὺς αὐτοὺς χωρικοὺς ἔχοντας τόσον ἀκριβῆ γνώσιν τοῦ ὕψους τῶν ὄρεων αὐτῶν, καὶ πως

ὑπερηφάνους διότι κατέχουσι στοιχεῖα τινὰ τριγωνομετρίας.

Εἰς τὴν μεγάλην ταύτην ἐπέκτασιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ὀφείλεται πιθανώτατα ἡ σπανιότης τῶν ἐγκλημάτων, καὶ τῶν ποινῶν ἐν Νορβηγίᾳ. Ἡ θανατικὴ ποινὴ εἶναι σχεδὸν ἄγνωστος εἰς τὴν χώραν ταύτην. Πρὸ τινων ἐν τούτοις ἔτων πέντε ἄνθρωποι ἐφόνευσαν ἐμπόρους τινὰς, οἵτινες ἀπερισκέπτως εἶχον ἐξεγείρει τὴν φιλοχρηματίαν αὐτῶν δεικνύοντες ὅτι ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν ποσὰ μεγάλα· ἀλλὰ τὸ ἐγκλημα ἦτο τόσον νέον εἰς τοὺς φονεῖς, τόσον ξένον, ἦσαν τόσον τεταραγμένοι δι' ὅ,τι ἐπραξαν, ὥστε ἐπροδόθησαν ἀμέσως καὶ ὡμολόγησαν τὰ πάντα εἰς τὴν πρώτην ἀνάκρισιν· κατὰ τὴν ἀρχαίαν δὲ συνήθειαν τοῦ τόπου ἐκατατομήθησαν διὰ πελέκεως.

J. J. Ampère.

ΑΡ. ΒΑΜΠΑΣ.

ΤΟ ΕΑΡ.

Τῷ φιλάτῳ μοι ἐξαδέλφῳ

Κ. Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ.

Ὁ ψυχρὸς χειμὼν παρῆλθε,
Διελύθησαν οἱ πάγοι,
Εἰς τὸν δρόμον του ὑπάγει
Ὁ ἐλεύθερος χειμὼν·
Καὶ τὸ ἔαρ πάλιν ἦλθε
Μειδιῶν καὶ ἀνθοφόρον,
Κι' ἀπ' ἀνθέων διαφέρων
Πάλιν γίμει πᾶς χειμὼν.

Τὴν ἱερὴν ἑσπέραν
Ἀναφαίνεται ἡ σελήνη,
Τὴν ὠρὰν τῆς λάμπιν χύνει
Εἰς μικρὰν περισπῆν,
Καὶ παρέχει τερπνοτέραν
Τῆς νυκτὸς τὴν νημελίαν,
Καὶ τῶν ἔσπερον τὴν ἀγίαν
Ἐπαυξάνει σιωπῆν.

μού! Ὅποιον μυστήριον εἶναι λοιπὸν τοῦτο; Ἐκδυστυχῆς ἀδελφή μου, ναί, σὺ πρέπει πολλὸν νὰ υπέρβῃς, ἐν, ἐνεκα συμβεβηκότος τοῦ ὁποῖον δὲν γνωρίζω, ἀπεχωρισθῆς ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἠγάπα. Πόσον σὲ λυποῦμαι! Ἄραγε τοιαύτη τις τύχη δὲν ἐπιφυλάσσεται καὶ εἰς ἐμέ!

Γοιαῦτα σκεπτόμενος ὁ Γάστων, ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ, καθ' ἣν τὰ πάντα χρωματίζονται ὑπὸ τῆς ποιήσεως καὶ τῆς ἐλπίδος, ἀπεκοιμήθη.

(Ἀκολουθεῖ).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ.

Ἡ ἈΜΜΟΣ ἔχει εἰς τινὰ μέρη τῆς ἐρήμου τοιαύτην λεπτότητα, καὶ τοσοῦτον εὐκόλως παραμερίζεται, ὥστε ὁ βαρὼν Wrede ἐβύθισε καθεστῆρα εἰς βάθος 360 ποδῶν χωρὶς νὰ εἴρῃ στερεὸν μέρος.

ἘΝ ΚΕΦΑΛΗΝΙΑ ὑπάρχει μικρὸς ποταμὸς, ὅστις ἐναντίον τοῦ συνίθους ῥοῦ τῶν ὑδάτων, πηγάζει ἐκ τῆς θαλάσσης ἀντὶ νὰ ἐκβάλλῃ εἰς αὐτήν.

Ἀφοῦ διατρέξει βραχὺ διάστημα ἐντός τινος διώρυγος, ἀφανίζεται ὑπὸ τοῦ βράχους. Ὁ ποταμὸς οὗτος ῥεῖ πρὸς τὴν ἀρκτικὴν ἀκρὰν τῆς γλώσσης τῆς σχηματιζούσης τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τοῦ λιμένος τοῦ Ἀργοστολίου. Οὐδέποτε ἐλαττοῦται ἢ παύει ῥέων, καὶ εἰσέτι δὲν ἐπλήρωσε τὴν ὑπόγειον κοιλότητα ἐν τῇ ὁποίᾳ καταπίπτει. Ματαίως ἔνοιξε εὐρείαν ὁπὴν κτηματίας τις τῆς νήσου, ὅπως παρατηρήσῃ τὸν μυστηριώδη ῥοὺν αὐτοῦ· διότι εἰς τριῶν μέτρων βάθος ἀνεκάλυψεν ὅτι τὰ ὕδατα ἠφανίζοντο εἰς τὰς φυσικὰς ῥωγὰς τρία ἢ τέσσαρα μέτρα ὑπὲρ ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, τῆς ὁποίας ἐχωρίζοντο διὰ μικροῦ τοίχου ἐκ πετρῶν.

Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ φαινομένου τούτου ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ κατασκευάσωσιν ὑδρόμυλον πλησίον τοῦ μικροῦ καταρράκτου πρὸς τὴν παραλίαν. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Ἡ ΒΑΡΒΑΡΙΑ πλουτεῖ ἀλατωρυχείων· αἱ λίμναι, αἱ πηγαὶ εἶναι ἀλμυραὶ, ὅπου δίδει ἀφορμὴν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καὶ ἡ ἔρημος Σαχάρα ἦτο πάλαι ὁ πυθμὴν με-

γάλης θαλάσσης ἐνομένης μετὰ τῆς Μεσογείου.

ΜΕΤΑΞΥ τῶν παραδόξων φαινομένων πρέπει νὰ συγκαταλεχθῇ καὶ ἡ μικρὰ νῆσος Γουιουγ-Ἀρί τοῦ Εἰρηνικοῦ Ἰκεανοῦ. Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ὑπάρχει ἡφαιστειὸν τόσον ἰσχυρῶς ἀναβράζον, ὥστε εἰς τὸ διάστημα μιᾶς νυκτὸς ἀνέρριψεν ἀσφαλτον μαύρην πληρώσασαν μικρὸν λιμένα 260 ποδῶν βάθους, καὶ τόσον ἡσυχως ὥστε οἱ κάτοικοι τοῦ λιμένος τούτου μόλις περὶ τὸ τέλος ἐνόησαν τὸ συμβεβηκός.

ΚΑΤΑ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ἰκεανοῦ δύο νέα νῆσοι, τῶν ὁποίων ἡ μὲν ἔχει πέντε μιλίων περιφέρειαν, ἡ δὲ 3,000 ποδῶν ὕψος, εἰς μέρος τόσον βαθύ τοῦ Ἰκεανοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν δύνανται νὰ ψάψωσι τὸν πυθμὴν μετὰ βολίδος 1,200 ποδῶν. Πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Εἰρηνικοῦ Ἰκεανοῦ, ὀλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν Ἀνδεων, καὶ τῶν παρακειμένων νήσων τοῦ Φερναδὲς καὶ τοῦ Καλαπάδος, παρουσιάζουσιν ἐκτεταμένην ἡφαιστῶδη ἐπιφάνειαν τῶν ὁποίων ἡ ὕψωσις ἐξακολουθεῖ.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ὕψωσιν τῶν νήσων αὐτῶν πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν τὴν βαθμιαίαν κατάπτωσιν τὴν συμβαίνουσαν εἰς τὴν Γροιλανδίαν· ἡ κατάπτωσις αὕτη παρατηρήθη κατὰ τὸ 1777 τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Aretander, μελετηθεῖσα δὲ ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ δόκτορος Tingel εὐρέθη περισσότερον ἐπαισθητή.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ αἰνίγματος.—ἀήρ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἰπὸ τὴν γῆν εἶμαι θεός.

Κι' ἀσπλάγγως σὲ προσμένω.

Ἄρον· δὲ κράζ' ἀνηλεῶς.

Ἀκέφαλος ἀν' μένω.

Π.Γ.Ε.